

LAUGO

- PDW ZE SLOVENSKA?

Stále se objevují amatérští konstruktéři, byť někteří se solidní úrovní vědomostí. Věří, že mohou úspěšně konkurovat konstrukčním kancelářím zbrojovek, které ke zlepšení každého jednotlivého detailu využívají zázemí teoretické výbavy, praktických zkušeností, výpočetní techniky, zkušebních a dílenských kapacit... Nadšenci se obvykle pletou a jejich výtvoři končí ve šrotu, i když leckdy obsahují zajímavé nápady. Výjimky jsou vzácné, ale jsou - a to asi dodává inspiraci stále novým experimentátorům. Vždyť to není tak dávno, co Wilhelm Bubits namaloval pistolí Steyr M na kuchyňském stole. Ale právě on by mohl hovořit o tom, jaké umění je novou zbraň prodat.

Oboustranná pojistka kombinovaná s přeřadovačem ve vodorovné poloze umožňuje střelbu jednotlivými ranami. V šikmé poloze je nastavena pro střelbu dávkou, kolmo dolů je zajištěno.

Laugo LTG-1 se sklopenou ramenní opěrkou, která pravděpodobně bude plastová stejně jako budoucí rám zbraně

všichni tři hráli jen tak pro vlastní potěšení. Po čase ale nabyli dojmu, že se jim povedlo zkonstruovat kvalitní věc, snad i s lepšími vlastnostmi než mají samopaly renomovaných značek. V současnosti mají hotové prakticky identické funkční vzorky, kterým říkají druhá generace. Na základě výsledků již provedených dlouhodobých zkoušek by měla vzniknout třetí generace, která už prý existuje na papíru a fakticky by to měla být hotová zbraň.

„Bude to hotová bomba,“ notují si tvůrci samopalu. „Bude mít stejné nebo lepší vlastnosti než Heckler & Koch MP5, ale jeho výroba bude několikrát levnější.“

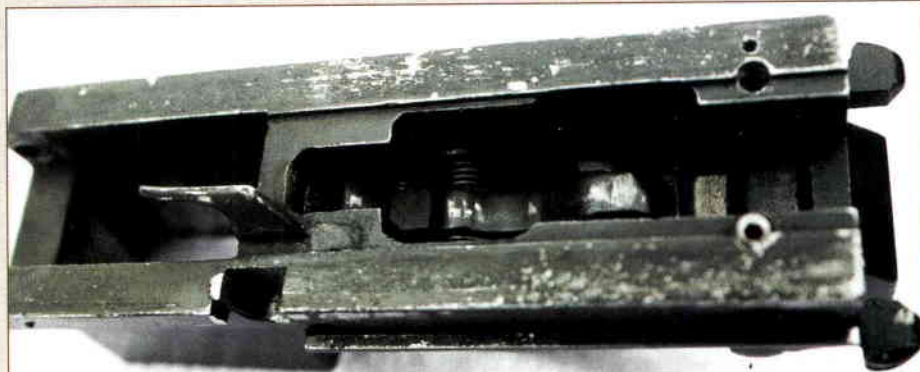
Konstrukci si nechali patentovat pod názvem Laugo LTG-1. LTG jsou začáteční písmena jejich příjmení, Laugo připomíná místo vzniku zbraně (na území Trenčína se kdysi rozkládala římská vojenská osada Laugaricio). U zbraně se počítá s různými délkami hlavní podle přání uživatele v rozsahu od 160 do 424 mm. Nyní je na náboje 9 mm Luger, ale konstrukce dovoluje

Když mi zatelefonoval pan Tvrdý z Trenčína, jestli se chci podívat na nový samopal, napřed jsem si myslel, že jde o pracovníka slovenské zbrojovky. S nabídkou jsem pochopitelně souhlasil a teprve na místě jsem zjistil, že Ing. Peter Tvrdý (46) podniká ve stavebnictví. Ke zbraním má ale vztah a rád střílí.

Nová zbraň je výsledkem jeho spolupráce s dalšími nadšenci, Františkem Gašparíkem (26) a Jánem Lučanským (26), kteří se jejímu vývoji věnují už tři roky „na plný úvazek“. Ing. Tvrdý je organizátorem celého projektu; zpočátku musel vyřídít administrativní záležitosti, tedy zejména získat živnostenský list na vývoj a výrobu zbraní. A samozřejmě vložit potřebné finanční prostředky, později zajistit provedení všech možných zkoušek... Pan Lučanský, který má nejvíc odborných znalostí a zkušeností, je v tvůrčím kolektivu „šéfkonstruktérem“,

ale všichni tři tvrdí, že i z hlediska konstrukčních nápadů jde o společné dílo.

Původně neměli v úmyslu konkurovat zbrojovkám, s vývojem automatické zbraně si zpočátku

Kladívkový bicí mechanismus - stejně jako celá zbraň - vyniká jednoduchostí a minimálním počtem součástek. Vlevo je vidět vyhazovač.

Při rozebírání samopalu se závěr zachytí v zadní poloze (na střelecké pohotovosti) a vysune se záchyt závěru. Tím se uvolní kontejner bicího a spoušťového mechanismu, který lze vyjmout, a po něm i závěr.

podle potřeby změnu ráže. Vzhledem k rozměrům a předpokládané hmotnosti samopalu (v uvažovaném plastovém provedení méně než 1,7 kg) totiž jeho autoři mají na mysli konkurenceschopnost i v perspektivní třídě osobních obranných zbraní PDW.

„Pri konštrukcii samopalu bola zvolená filozofia maximálnej jednoduchosti, výrobné nenáročnosti, ergonomie a maximálnej spoľahlivosti pri všetkých klimatických podmídkach,“ čteme v nabídkovém prospektu. K dalším kladům prý patří „univerzálnost a rychlá zamenitelnost hlavných dielov (hlaveň, záver a puzdro spúšťadla), t.j. zmena dĺžky hlavne a kalibru, možnosť montáže integrálneho tlmiča. Zámena púzdra spúšťadla s rôznymi režimami palby s blokáciou úderníku alebo bez. Možnosť veľkého výberu príslušenstva a jeho montáže na každú zbraň bez úpravy na univerzálnu (Weaverovú) montáž hore na zbraň - klasické mieridlá, kolimátor, optika, alebo na podpažbie na univerzálnu montáž - laser,

svietidlo, rukoväť pro použitie tlmiča a bez tlmiča do predpažbia, samozrejme bez akejkoľvek zmeny konštrukcie. Veľmi jednoduchá rozborka a zborba. Samopal sa dá rozobrať aj zložiť za pochodu, cca 15 sekúnd. Toto rozoberanie je svetový unikát.“

Konstrukce je skutečně promyšlená a jednoduchá, samopal má jenom 27 součástek. Má neuzamčený dynamický závěr hranolovitého tvaru, který

s hmotností přes 600 gramů je vlastně nejtěžší součástí zbraně. Při funkčním cyklu není veden drážkami v pouzdru závěru, ale moderně na centrálním trnu. To umožní vyrábět pouzdro (tj. rám zbraně) jak z plechových výlisků, tak i z plastu. Samopal střílí z přední polohy závěru. V zadní úvratí je zákluz závěru utlumen hybridním nárazníkem.

Bicí a spoušťový mechanismus je umístěn v hliníkovém kontejneru, který by později mohl být rovněž plastový. Spoušť má maximální odpor 16 N. Mechanická pojistka kombinovaná s voličem režimu palby je oboustranná, záchyt zásobníku leží uprostřed před lučičkem, takže je přístupný z obou stran. Napínací páka závěru vyčnívá vlevo vpředu v horní části pouzdra závěru a při výstřelu se nepohybuje. Slabinou tohoto řešení bývá nemožnost dorážení závěru do přední polohy v případě závady. Konstrukteři Lauga to vyřešili elegantně: na těle závěru je výstpek přístupný výhozním okénkem, na

Hotová je i verze s tlumičem

který se prostě zatlačí prstem. Samopal je vybaven střeleckou pohotovostí s vnějším vypouštěním závěru podobně jak je tomu u pistolí. Vypouštěcí páčka je pouze levostranná a slouží také k rozebírání zbraně.

Přímé schránkové zásobníky na 10, 20 a 30 nábojů 9 mm Luger jsou dvouřadé, s dvouřadým vyústěním.

Hlaveň samopalu je prozatím vyrobena z polotovaru Lothar Walther s konvenčním šestidrážkovým vývrtem a délkou závitu 250 mm. Není rovnoběžná s rámem zbraně, ale je mírně vyosená nahoru. Toto řešení není neznámé; zkracuje rameno působení zpětného rázu a omezuje tak zdvih zbraně při střelbě. To jsem si ověřil, zpětný ráz i zdvih zbraně je mírný a zvládnutelný. Při střelbě jednotlivými ranami na 50 metrů prý je rozptyl do 50 mm, zásahy dlouhou dávkou na 18 metrů lze udržet v papíru formátu A3. Já jsem při zkušební střelbě ze samopalu Laugo takových výsledků nedosáhl, ale třeba to chce se s touto zbraní trochu sžít.

Funkční vzorky už prošly nejrůznějšími zkouškami i ve ztížených podmínkách. Mají odstříleno kolem 4000 ran, při jedné zkoušce zbraň střílela 800 ran bez zadržky.

„K dokončení vývoje a přípravě sériové výroby by bylo zapotřebí získat solventního výrobce s důvěryhodnou značkou a případně s podporou státu,“ říká Ing. Tvrdý. „Bylo by to přece hezké, kdyby slovenská a česká armáda a policie měly tuzemskou zbraň, která by se jistě dobře prodávala i za hranicemi.“ Trojice trenčínských konstruktérů věří, že se to povede, a já jim držím palce. A v „šuplíku“ prý mají další tři nebo čtyři vynikající konstrukce zbraní včetně krátkých.

Přemysl LIŠKA
Foto Václav ŠEBEK